

خانمان سوز مانند قاجاق!

گفت‌وگو با حمید عظیمی - مدیر عامل شرکت میهن پوشان پارس (وان بای وان) و نایب رئیس هیئت مدیره انجمن صنایع پوشاک ایران

اشاره:

مدیرعامل وان بای وان، تأمین مواد اولیه به دلیل تحریم‌ها را یکی از بزرگ‌ترین مشکلات تولیدکنندگان می‌داند و در ادامه می‌گوید: برندهای بزرگ اعم از زارا، اچ اند ام و ... محصولات خود را برای عرضه در دهها هزار شعبه عرضه می‌کنند و برای عقب نماندن از روند مد، قطعاً تمام کالاهای فروش نرفته را جمع‌آوری و محصولات جدید را جایگزین می‌کنند اما با توجه به سرمایه‌گذاری‌های کلان جهت تولید کالاهای مذکور، به شیوه‌های مختلف آنها را از دور خارج می‌کنند به این ترتیب دوباره قاجاق شکل می‌گیرد. تولیدکننده می‌ماند و تبعات کرونا و هجوم پوشاک قاجاق! و فکر نمی‌کنم دیگر مجالی برای نفس کشیدن پیدا کند.»

به گفته عظیمی، شاهد فرا رسیدن بهترین زمان برای صادرات هستیم اما صادرات به کجا؟! وقتی امکان گشایش اعتبار وجود ندارد، می‌توان توقع صادرات را داشته باشیم؟»

وی، قاجاق را از هر نوع و هر شکل، خانمان سوز قلمداد می‌کند و برای بعضی‌ها، جذابیت و سودهای کلان قاجاق به اندازه‌ای برایشان لذت‌بخش است که حتی با دلار ۲۶-۲۷ هزار تومانی نیز حاضرند کانتینرهای متعدد انواع پوشاک زنانه، مردانه، بچه‌گانه، جین و ... را کیلویی ۲-۳ دلار از طریق دویی و شارجه حمل و به بازار ایران سرازیر کنند.»

«دیدگاه شما در مورد شرایط فعلی صنعت

پوشاک چیست؟ و مهم‌ترین معضلی که این

صنعت با آن روبروست چیست؟

صنعت پوشاک با معضلات بسیاری روبروست اما تأمین مواد اولیه به دلیل تحریم‌ها یکی از بزرگ‌ترین مشکلات تولیدکنندگان به شمار می‌آید فارغ از این موضوع که نرخ ارز یا نحوه ورود مواد اولیه به کشور چگونه است که آنها هم داستان‌های خاص خود را دارند! اغلب کشورها که در ظاهر مشکلی با تحریم‌های اقتصادی ایران ندارند در عمل حاضر به عقد قرارداد با مشتریان ایرانی (علی‌رغم کسب سودهای بالا) نیستند.

به این موضوع هم باید اشاره کنم که با وجود تمام دشواری‌های اقتصادی و صنعتی برآمده از تحریم، شاهد رشد و پویایی بسیاری از همکاران و تولیدکنندگان پوشاک هستیم اما مشکل تهیه و تأمین مواد اولیه همواره بوده و هست چون هیچ‌گاه نمی‌توانیم صفر تا صد یک محصول را در کشورمان تولید کنیم.

مشکل بزرگ بعدی، افزایش چندبرابری قیمت مواد اولیه است. برای مثال تا پیش از افزایش نرخ دلار، قیمت نخ دوخت پوشاک حدود ۲ تا ۴ هزار تومان بود اما امروز به ۱۶-۱۷ هزار تومان (و حتی در برخی موارد بیشتر) رسیده است ضمن این‌که به سختی هم پیدا می‌شود. حال شما تصور کنید تمام اجزای تولید پوشاک اعم از طرح، مدل، پارچه و ... در اختیارتان است ولی به نخ دوخت دسترسی ندارید!! واردات نخ دوخت از کشورهایی مانند ترکیه، هند، چین و ... هم برای یک واحد تولیدی گران تمام می‌شود که در این زمینه دولت می‌تواند تعرفه واردات برخی از اقلام اساسی مانند نخ دوخت پوشاک را صفر اعلام کند تا به ایجاد رقابت سالم و رشد صنعت پوشاک منجر شود.

«شیوع کرونا چه تأثیراتی بر روند فعالیت

صنایع پوشاک کشور (و همچنین دنیا) گذاشته

است؟ و فکر می‌کنید چه مدت به طول خواهد

انجامید تا شرایط به حالت عادی گذشته (پیش

از کرونا) بازگردد؟

شیوع کرونا، تمام مردم دنیا را غافلگیر کرد و برندهای مطرح پوشاک متحمل آسیب‌های جبران‌ناپذیری شدند. تولیدکنندگان پوشاک در ایران هم از این صدمات بی‌بهره نبودند! به طوری که بازار شب عید یعنی اسفند ۹۸ را به طور کامل از دست دادند. از ۲۳ اسفند تمام فروشگاه‌های پوشاک به دلیل شیوع کرونا بسته شدند که این موضوع نقش مهمی در از بین رفتن بسیاری از واحدهای تولیدی ایفا کرد.

سال گذشته تمام تولیدکنندگان، پوشاک شب عید را آماده عرضه به بازار کردند و حتی برخی اواخر بهمن ماه و اوایل اسفندماه، به رونمایی از پوشاک تابستانی خود پرداختند، با شیوع کرونا و تعطیلی فروشگاه‌های عرضه پوشاک، تولیدکنندگان به اصطلاح آچمز شدند! زیرا نمی‌توانند کالاهای خود را برای فروش در سال آینده انبار نمایند و مجبورند آنها را در قالب outlet (خارج از فصل) عرضه کنند زیرا برای تحمل هزینه‌های سربار و تداوم تولید، نیازمند فروش محصولات هستند.

کرونا، ضربه مهلکی به تولیدکنندگان پوشاک وارد کرد و به جرئت می‌توان گفت واحدهای ریسندگی و بافندگی با چنین تبعات مخربی روبرو نشدند زیرا سیستم تولید آنها مبتنی بر یک روال مشخص و ثابت است، نخ را تولید می‌کنند، می‌فروشند و به سود می‌رسند اما تولیدکننده پوشاک باید به طرح، رنگ‌بندی، مدل، نوع پارچه و... در یک بازار یعنی

شب عید بپردازد که اگر در موعد مقرر موفق به ارائه محصولات جدید خود و نمایش در ویتترین فروشگاه‌ها جهت خرید مصرف‌کنندگان نشود، از بین خواهد رفت. به اعتقاد من رستوران‌داران از کرونا ضربات سنگینی خوردند هر چند یک رستوران مواد اولیه مورد نیاز را برای یک‌سال تهیه نمی‌کند، این موضوع در مورد صنعت گردشگری هم مصداق دارد اما معتقدم تأثیر تعطیلی فروشگاه‌های پوشاک به مراتب سخت‌تر و غیرقابل انکار می‌باشد و بعید می‌دانم در کوتاه‌مدت بتوان خسارات اقتصادی ناشی از کرونا بر صنعت پوشاک را جبران کرد.

در مورد صنعت پوشاک دنیا باید گفت برندهای بزرگ اعم از زارا، اچ اند ام و... محصولات خود را برای عرضه در ده‌ها هزار شعبه عرضه می‌کنند و برای عقب‌نماندن از روند مد، قطعاً تمام کالاهای فروش‌رفته را جمع‌آوری و محصولات جدید را جایگزین می‌کنند اما با توجه به سرمایه‌گذاری‌های کلان جهت تولید کالاهای مذکور، به شیوه‌های مختلف آنها را از دور خارج می‌کنند به این ترتیب دوباره قاچاق شکل می‌گیرد. افرادی هستند که جذابیت و سودهای کلان قاچاق به اندازه‌ای برایشان لذت‌بخش است که حتی با دلار ۲۶-۲۷ هزار تومانی نیز حاضرند کانتینرهای متعدد انواع پوشاک زنانه، مردانه، بچه‌گانه، جین و... را کیلویی ۲-۳ دلار از طریق دویی و شارجه حمل و

به بازار ایران سرازیر کنند؛ به این ترتیب تولیدکننده می‌ماند و تبعات کرونا و هجوم پوشاک قاچاق! او فکر نمی‌کند دیگر مجالی برای نفس کشیدن پیدا کند. مانند این که گلوی یک‌نفر را از روی عمد و با دست‌ان خود آن قدر بفشاریم تا توان برای نفس کشیدن نداشته باشد.

برندهای مطرح پوشاک دنیا، دارای منابع مالی کلان هستند و مورد حمایت همه‌جانبه دولت‌های خود قرار می‌گیرند، حمایت‌های واقعی که موجب حفظ اشتغال منابع انسانی می‌شود زیرا صنعت پوشاک در زمره صنایع سبز و دوستدار محیط زیست قرار دارد و مشکلات زیست‌محیطی به وجود نمی‌آورد اما در کشور ما متأسفانه چنین رویکردی و توجهی وجود ندارد.

با توجه به تشدید تحریم‌ها و افزایش نرخ دلار وضعیت واردات مواد اولیه و ماشین‌آلات چگونه است؟

نمی‌دانم چه واژه‌ای را برای توصیف تحریم‌ها به کار ببرم! آمریکا و اروپا فقط به دنبال کسب سود و منافع خود هستند و انسان‌ها، هیچ اهمیتی برایشان ندارند. در حال حاضر ماشین‌آلات مدرن خارجی با قیمت‌های فوق‌العاده بالا در کشور یافت می‌شود اما انگیزه‌های برای خرید و راه‌اندازی آن توسط صنعتگران پوشاک وجود ندارد. تولیدکننده برای واردات یک دستگاه از طریق کشور ثالث، ابتدا به بررسی بازار مصرف می‌پردازد، زمانی که در دسرهای متعدد و هزینه‌های سنگین واردات دستگاه را پس از حواله پول توسط واسطه و دور زدن تحریم‌ها، مدنظر قرار می‌دهد، به این نتیجه می‌رسد که خرید دستگاه با دلار ۳۰ تا ۲۷ هزار تومانی نیازمند انگیزه بسیار بالایی است که امروز وجود ندارد.

قصد جسارت یا زیر سوال بردن شخص خاصی را ندارم اما معتقدم در دولت موسوم به تدبیر و امید، هیچ‌گونه تدبیر و امیدی نمی‌بینیم. هیچ حمایتی حتی تحت دشوارترین شرایط شیوع کرونا از تولیدکننده نمی‌شود. در اوج همه‌گیری کرونا با تولیدگان، ماسک‌پزشکی و... به کمک هموطنان خود شتافتیم و ولی دریغ که حمایتی از جانب دولت صورت نگرفت. همه می‌دانیم تحریم‌ها مشکلات فراوانی سر راه تولید قرار می‌دهد

می‌کنند، از یکسری حق و حقوق بهره‌مند هستند مثلاً اجازه دارند تفریح کنند، به مسافرت و گردش بروند و ... اما کشوری مانند آمریکا این حقوق اولیه را از ما سلب کرده است و تمام تلاش خود را برای انزوای بیشتر ایران به کار می‌برد. تمایلی به صحبت در مورد انتخابات اخیر آمریکا ندارم به هر حال قوانین آمریکا مشخص است و هر رئیس جمهوری باید بر مبنای اصول مشخصی حرکت کنند و نمی‌توانند از آن تخطی کنند به همین دلیل بعید می‌دانم تفاوت خاص و چشمگیری میان سیاست آقای بایدن با سیاست آقای ترامپ باشد و این قبیل مسائل بیشتر شبیه بازی‌های سیاسی است. همان‌طور که رهبر معظم انقلاب و رئیس جمهور اعلام کرده‌اند به هر طریقی که به نفع مردم ایران باشد، یک دقیقه هم برای مذاکره کوتاهی نخواهیم کرد.

ایران، کشوری بزرگ و پهناور با مردمان نجیب و فهیم است؛ امیدوارم دولتمردان قردان این مردم باشند که در تمام زمینه‌ها به کمک همدیگر می‌شتابند کما این‌که در کشور با کمبود ماسک روبرو نیستیم و حتی در سوپرمارکت‌ها هم ماسک برای عرضه وجود دارد که قطعاً ۸۰ درصد آنها استاندارد است. یکی از کسانی که برای تأمین ماسک مورد نیاز مردم به کمک کادر درمان و دولت شتافت، تولیدکنندگان پوشاک بودند و ای کاش دولت این موضوع را به فراموشی نسپارد.

صادرکننده‌ایم و تمرکز و علاقه ما حول محور تولید است نه امور بازرگانی و تجاری...

«تحلیل شما از وضعیت قاچاق منسوجات (نخ، پارچه، پوشاک و...) در شرایط فعلی چیست؟ آیا کرونا تأثیری در کاهش واردات داشته است؟
کرونا، تأثیرات بسیاری بر تمام بازارهای جهان گذاشته و شاهد بروز اتفاقی هستیم که همه دولت‌ها و مردم درگیر آن هستند، محدود به یک کشور یا منطقه جغرافیایی خاص نمی‌باشد و آینده آن نیز مشخص و روشن نیست.

«صادرات در شرایط فعلی را مقرون به صرفه یا اصولاً امکان‌پذیر می‌دانید؟
به طور یقین، صادرات مقرون به صرفه است و شاهد فرا رسیدن بهترین زمان برای صادرات هستیم اما صادرات به کجا؟! وقتی امکان گشایش اعتبار وجود ندارد، می‌توان توقع صادرات را داشته باشیم؟ ارسال کالا به عراق که بسیاری از همکاران و حتی معاون اول رئیس جمهور از آن به عنوان صادرات یاد می‌کنند، صادرات محسوب نمی‌شود و بیشتر شبیه ارسال محصول به یکی از استان‌های ایران است. صادرات یعنی ارسال کالا و محصول از طریق گمرکات رسمی و قانونی. نکته بعد این‌که به عنوان یک تولیدکننده، خواهان صادرات هستیم و توان صادرات به اسپانیا، فرانسه و آلمان را داریم ولی توسط کدام بانک و چه گشایش اعتباری؟! ایران تحت تحریم است و نمی‌توان صادرات انجام داد. بعضی پیشنهاد تأسیس شرکت

در ترکیه را می‌دهند تا روند صادرات در مجرای دیگر انجام شود، ما که بازرگان نیستیم، تولیدکننده و موتور محرک لکوموتیو صنعت نساجی، پوشاک، خرده فروشی و مصرف‌کننده است اگر مردم توان خرید پوشاک را نداشته باشند به تدریج ضعف و رکود به تمام زنجیره‌های صنایع نساجی سرایت می‌کند. در زمینه کاهش قاچاق پوشاک هم باید عنوان کنم بخش عمده آن به دلیل بالا بودن نرخ ارز و از بین رفتن صرفه اقتصادی قاچاق، کرونا، تلاش تشکل‌های نساجی و پوشاک، نیروی انتظامی و ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز جهت مهار واردات غیرقانونی است.

جمع‌بندی پایانی

متأسفانه بسیاری از کشورها و در رأس آن آمریکا، رفتار مناسبی با ما نداشتند. قاضی و سیاستمدار نیستیم که قضاوت یا تحلیلی انجام دهم اما تمام انسان‌هایی که در این کره خاکی زندگی

اما شاهد مهندسی معکوس بسیاری از دستگاه‌ها و ماشین‌آلات مدرن خارجی توسط متخصصین و صنعتگران توانمند ایرانی هستیم هرچند تولیدکننده ایرانی هنوز نسبت به کیفیت و عملکرد ماشین‌آلات ساخت ایران اعتماد کامل ندارد ولی ماشین‌آلات دارای تکنولوژی ساده‌تر مورد استقبال تولیدکنندگان داخلی قرار گرفته است. قطعاً نمی‌توان در مورد ساخت ماشین‌آلات حرفه‌ای و مدرن چنین صحبتی کرد یا انتظاری داشت.

«صادرات در شرایط فعلی را مقرون به صرفه یا اصولاً امکان‌پذیر می‌دانید؟

به طور یقین، صادرات مقرون به صرفه است و شاهد فرا رسیدن بهترین زمان برای صادرات هستیم اما صادرات به کجا؟! وقتی امکان گشایش اعتبار وجود ندارد، می‌توان توقع صادرات را داشته باشیم؟ ارسال کالا به عراق که بسیاری از همکاران و حتی معاون اول رئیس جمهور از آن به عنوان صادرات یاد می‌کنند، صادرات محسوب نمی‌شود و بیشتر شبیه ارسال محصول به یکی از استان‌های ایران است. صادرات یعنی ارسال کالا و محصول از طریق گمرکات رسمی و قانونی. نکته بعد این‌که به عنوان یک تولیدکننده، خواهان صادرات هستیم و توان صادرات به اسپانیا، فرانسه و آلمان را داریم ولی توسط کدام بانک و چه گشایش اعتباری؟! ایران تحت تحریم است و نمی‌توان صادرات انجام داد. بعضی پیشنهاد تأسیس شرکت

در ترکیه را می‌دهند تا روند صادرات در مجرای دیگر انجام شود، ما که بازرگان نیستیم، تولیدکننده و

